

حمایت و نقد منصفانه

اظهارات سید محمد خاتمی

درباره کابینه پیشنهادی پزشکیان و موضع اصلاح طلبان

قربانیان خردسال

روایت هدی شریف گزارشگر نیولاینز

پس از کشته شدن دو نوزاد فلسطینی در یک اردوگاه غزه

کتابی که همچنان تازه است

به بهانه انتشار دیوید کاپر فیلد اثر چارلز دیکنز

بعد از ۶۰ سال در ایران

عقب نشینی غیر تاکتیکی غضب الهی به دنبال دارد

بیانات رهبری در دیدار ستاد کنگره ملی شهدای استان کهگیلویه و بویر احمد

بررسی دور جدید مذاکرات اسرائیل با کشورهای میانجی و پیامد آن بر پاسخ احتمالی ایران

اولویت آتش بس بر انتقام؟

نگاه هم میهن

کار کردن با مجلس اقلیت

غلامحسین کرباسچی، فعال سیاسی اصلاح طلب، درباره عدم رضایت اصلاح طلبان از کابینه به «انتخاب» گفت: فاصله بین مطلوب و مقدر در این بین شکل گرفته است. آن چیزی که دوستان اصلاح طلب دنبال آن بودند، با آنچه مجلس مدنظر دارد متفاوت است. این مجلس حاصل رأی اقلیت است و آقای پزشکیان باید با آن کار کند. آقای پزشکیان می توانست یک لیست تند بدهد و دستگاهها بی وزیر بمانند، اما ایشان تلاش کرده مقداری از ایده آلها کوتاه بیاید و بر مبنای وفاق ملی بتواند از این مجلس رأی بگیرد و وزارتخانهها درگیر نمانند. نصف سال گذشته و تمامی دستگاهها بلاتکلیف هستند. حق جانب بودن اصلاح طلبان از این جهت هست که خیلی از این وزرا با استاندارها هماهنگ نیستند اما برای آقای پزشکیان هم بیش از این مقدور نبود. اشکال به برخی از این وزرا بیشتر و به برخی کمتر است. باید بینیم مجلس با این روحیه وفاق ملی ایشان همدلی نشان می دهد یا نه. وی در ادامه افزود: اصلاح طلبان اگر بخواهند در قدرت باشند دیگر نمی توانند کناره گیری کنند بعد توقع داشته باشند همه چیز مطلوبشان باشد. این مجلسی که حاصل عدم شرکت مردم در انتخابات است، مانعی پیش روی اصلاح طلبان برای رسیدن به استانداردهای مطلوبشان است. این مجلس حداقلی افراد تند و افراطی در آن مشخص اند و چهره های معتدل هم تحت تأثیر جوسازی قرار می گیرند. با این مجلس آقای پزشکیان مجبور به تعامل است و باید کاری کند که دستگاههای اجرایی سریعاً کارهایشان را آغاز کنند. این فعال سیاسی اصلاح طلب درباره چالش های پزشکیان با مجلس اشاره کرد: اصلاح طلبان باید یک استراتژی ثابت را پیگیری کنند. اگر خواهان حضور در قدرت هستند، باید حضورشان را حفظ کنند. اگر ما اصلاح طلبان زیادی در مجلس داشتیم، به کمک پزشکیان می آمدند. آقای پزشکیان باید لیستی به مجلس می فرستاد که رأی مجلس را داشته باشد. اگر ما بخواهیم یک مجموعه مؤثر سیاسی را تعریف کنیم، باید حضور مداوم داشته باشیم. اگر می خواهیم در سیستم باشیم، باید مداوم حضور داشته باشیم. وی در رابطه با استعفای طریف بیان کرد: آقای طریف شخصیت قابل احترامی است و در توییتش به این اقدام پاسخ داده است. آنچه برای ایشان مهم است مردم و کشور و کمک به آقای پزشکیان است. ❏

حسن هانی زاده تحلیلگر مسائل خاورمیانه

گزارش دیپلماسی ۲۰۳

قاسم محبعلی مدیرکل سابق خاور میانه وزارت امور خارجه

سرمقاله

شفاق علیه وفاق

این مسئله به نفع فلسطینی ها تمام می شود. جنگ غزه خاتمه می یابد و خطر جنگ از منطقه نیز دور می شود. اینکه ایران حق پاسخگویی دارد یک بحث، و اینکه چه زمانی از آن استفاده کند بحثی دیگر است. اگر این ادعا صحت داشته باشد، به نفع منطقه، فلسطین و لبنان است. فکر می کنم اگر چنین چیزی مطرح شده باشد، مورد استقبال طرف های مختلف این معادله قرار می گیرد. عربستان، اردن، سوریه، عراق، مصر و کشورهای حاشیه خلیج فارس هیچ کدام علاقه ای به شروع این جنگ ندارند و از این مسئله استقبال می کنند.

پرونده وزرا

انقلابی عمل گرا

بازخوانی دوران مسئولیت سید عباس عراقچی به همراه تحلیلی از اندیشکده استیمسون | ۶-۷

تئوریسین رفاه

درباره احمد میدری با گفتارهایی از: حجت میرزایی، هادی موسوی نیک و فاطمه عزیزخانی | ۱۰-۱۱

سیبل تندروها

درباره محمدرضا ظفرقندی وزیر پیشنهادی بهداشت که حملات رسانه ای و فضا سازی ها علیه او شدت گرفته است | ۲۰-۲۳

معمای اسکندر

درباره اسکندر مؤمنی وزیر پیشنهادی کشور در گفت و گو با: محمد عطریانفر، عباس عبدی و سعید نور محمدی | ۴-۵ ❏

شاید حجم واکنشی که از سوی برخی از طرفداران آقای پزشکیان علیه کابینه پیشنهادی مطرح شد، برای خیلی ها غیرمنتظره بود. هر چند اغلب این واکنش ها تحت تأثیر فضای رسانه ای و البته غیرمسئولانه صورت گرفت و پس از دو روز فروکش کرد؛ به ویژه توضیح کوتاه آقای پزشکیان در این مورد چون آب سردی بود که بر این آتش سوزان ریخته شد و اغلب متوجه نادرستی این برخورد شدند. بیشتر این اعتراضات به رویکرد آقای پزشکیان در تشکیل دولت وفاق بود. در واقع، تصور این بود که چرا ما رای دادیم، ولی کساستی در کابینه بیابند که در ستاد مقابل بوده اند؟ یا مگر دولت رئیسی هم چنین برخورد وفاق داشت که آقای پزشکیان دارد؟ آنان تا آبدارچی را هم تغییر داده اند و کافی بود کسی نسبتی با دولت قبل داشته باشد تا او را عوض کنند؛ پس چرا ما باید بر اساس الگوی وفاق عمل کنیم؟ واقعیت این است که شعار «دولت وفاق ملی» ایده انتخابی آقای پزشکیان بوده است. مردم بر این اساس رای داده اند تا دعواها تمام شود و نفس راحتی بکشند. از سوی دیگر، اگر رویکرد یکدست سازی مفید و کارساز بود، حتماً دولت قبل موفق می شد. شاید یکی از علل شکست دولت رئیسی؛ البته فقط یک علت آن، غلبه همین رویکرد بود و بالاخره و مهمتر از هر چیز دیگر رویکرد اصلاح طلبی پزشکیان با انحصار طلبی دیگران فرق دارد و نباید همه مثل هم باشند. اگر مثل آنان رفتار کند، می شود مثل همان ها و این نقض غرض است. ولی یک پدیده ممکن است این رویکرد را با چالش جدی مواجه کند و آن برخورد تندروهای مجلس است. نمایندگان مجلس باید بیش از همه از شعار وفاق آقای پزشکیان استقبال کنند؛ زیرا انتخابات اخیر محصول بن بست سیاست یکدست سازی است و مجلس نقش تعیین کننده ای در ادامه راه وفاق دارد. سیاست «شفاق» شکست مطلق خورده است. اگر قرار باشد از یکدیگر میج گیری کنیم، کار سختی نیست. معنی ندارد که به حفاری گذشته پرداخته شود؛ کاری که اگر پزشکیان بخواهد انجام دهد، دستاورد بسیار پُرتز از همه است. در شرایطی که دولت را در وضعیت بحران دارویی دارند تحویل می گیرند، از نامزد وزارت بهداشت می پرسند که چاره یاره اسرائیل موضع نگرفته ای؟ ❏